

[Jørgen Jørgensen.]

punkt maa ikke føre til, at vi lukker Øjnene for de Farer, der truer Demokratiet i Verden, og ej heller maa vi se bort fra, at der i vort eget Land er skjulte Kræfter, der har til Hensigt at ødelægge og undergrave Demokratiet.

Ledende Folk inden for det kommunistiske Parti her i Landet har direkte erklæret, at man ikke vil vige tilbage for at benytte Magt og Vold for at fremme sine Ideer, og at man ikke vil nøjes med at gaa Demokratiets Vej: paa lovlig Vis at vinde Flertal i Befolkningen for sine Synspunkter. Det kommunistiske Parti her i Landet har ikke taget Afstand fra, men tværtimod forsvaret de Metoder, Kommunisten anvender i andre Lande, hvor de har tiltaget sig Magten med Knægtelse af Ytringsfriheden, med Arrestation og Forfølgelse af alle anderledestænkende, med Forbud mod enhver Opposition, med Undertrykkelse af enhver fri Meningsdrøftelse. Det kommunistiske Parti erkender, at det er dets Maal at skabe Uro og Kaos og derigennem bane Vej for Magtovertagelsen i Landene. Det kommunistiske Parti her i Landet tager ikke Afstand fra disse Metoder, som er saa stridende mod det bærende og grundlæggende i ethvert ærligt og sandt Demokrati, saadan som vi i Danmark, i Norden, i Vesteuropa forstaaer Demokratiet.

Over for en saadan Stilling er det særdeles velbegrundet at sige til det kommunistiske Parti: Vi stoler ikke paa jer; vi anser jer for upaalidelige, hvis Demokratiet skulde komme i Fare. Der er af denne Grund en uoverstigelig Kløft mellem det kommunistiske Parti og de fem andre Partier her i Salen, en Kløft, som udelukker, at et Samarbejde kan finde Sted med dette Parti paa samme Maade som mellem andre politiske Partier.

Det kommunistiske Parti stoler paa, at de andre politiske Partier her i Landet ikke vil anvende de samme Metoder over for dem, som de vilde anvende, saafremt de havde Magten — og det kan Partiet ogsaa regne helt sikkert med. Slige Metoder vil vi ikke nedværdige os til at bruge. Vi vil ikke nægte Kommunisterne Ret til frit og uhindret at fremsætte deres Meninger. Vi vil ikke lægge Hindringer i Vejen for, at det kommunistiske Parti paa lige Fod med andre politiske Partier i Befolkningen kan arbejde for sine Synspunkter. Vi føler os fuldkommen overbevist om, at Demokratiets bedste og sikreste Værn er den frie, offentlige Diskussion, og vi nærer ingen

Frygt for, at det kommunistiske Parti under et Arbejde paa lige Fod med andre politiske Partier nogen Sinde her i Landet vil kunne opnaa en saadan Tilslutning i den danske Befolkning, at Partiet politisk kan faa Indflydelse og komme til at gøre sig gældende. Men det kommunistiske Parti skal vide, at vi nærer den mest afgjorte Mistillid til Partiets Handlinger, og vi vil inden for parlamentariske og demokratiske Rammer bekæmpe Partiet med alle til Raadighed staaende Midler. I Kampen mellem Demokrati og Diktatur er vi ikke neutrale. Vi er Demokrater og Demokrater i vesteuropæisk Forstand.

Det bliver nødvendigt for mig, hvad jeg ellers ikke havde tænkt ved denne Lejlighed, at sige nogle Ord om vort Militærvæsen. Jeg har forstaaet, at vi maaske allerede i Morgen eller i de nærmeste Dage skal drøfte Militærbemyndigelsesloven, og der vil da blive Lejlighed til at fremsætte Bemærkninger af mere principiel Karakter, men paa den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har givet, vil jeg gerne sige, at naar vi her i Landet ikke er kommet længere med Hensyn til at bygge en ny Militærordning op, end vi er, skyldes det først og fremmest, at Venstres Regering og Venstres Forsvarsminister ikke satte noget alvorligt ind paa at faa fastlagt, efter hvilke Principper en Nyordning skulde opbygges.

Det, vi har sat os imod, og det, vi fremdeles vil sætte os imod, er, at man køber ind paa maa og faa af Materiel uden nogen Sikkerhed for, at det Materiel, vi erhverver for de mange Millioner Kroner, er brugbart eller anvendeligt i en Nyordning. Det havde været nyttigt og vilde have bidraget mere til Sagens Løsning, om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, i Stedet for at holde Taler om Forsvarets Opbygning, i sin Regeringstid havde søgt at tilvejebringe et brugbart sagligt Grundlag, som Rigsdagen kunde drøfte og tage Stilling til.

Jeg synes, man aabent og ærligt skal erkende, at Danmarks Muligheder for at bygge et Forsvar op, er yderst begrænsede. Det fremgaar med al Tydelighed af den Kendsgerning, at af de 38 Mill. Kr., der i Fjor var stillet til Raadighed til Indkøb af Krigsmateriel til Hæren, er de 33 Mill. Kr. ikke brugt. Man har kun været i Stand til at anvende 5 Mill. Kr. Vi har kun sparsomme Muligheder for at opbygge baade en Landhær, en Marine og et Flyvevæsen; det hele vil være værdiløst i mange Aar, fordi Materialerne simpelt hen ikke kan fremskaffes, og fordi vi er ude af Stand til at